

Voordrachtfestival 2026

School: Lyceum Elst
Gezien op: 19 maart 2026
Door: Manon Emons

Lyceum Elst stelt zichzelf in de voorstelling rondom het Boekenweekthema *Mijn generatie* de kritische vraag: waar zijn wij in vredesnaam mee bezig?

‘Dat is altijd een belangrijke vraag, bij alles wat je doet’, zo stelt Jayro, speler én schrijver van (een groot deel van) het stuk. ‘Zelfs bij het invullen van het belastingformulier.’

Dan stappen vier spelers het podium op, ze roepen om beurten verrukt uit:

‘Lieve TikTok, wat ben je toch geweldig! We scrollen samen tot ’s avonds laat.’ ‘Lieve, lieve, lieve Insta, jij bent er elke keer als ik mijn telefoon open. Zonder jou is mijn leven saai.’ ‘Lieve Snapchat, mijn torenhoge score is een bewijs van onze liefde.’ ‘Lieve, lieve YouTube, wat ben je speciaal, je maakt me een blij ei. Ik blijf je eeuwig trouw.’

Plots valt de wifi weg. Spelers reiken met hun telefoons in de lucht, in de hoop op bereik. Het polygoonjournaal bevestigt het vreselijke nieuws: er is geen internet meer. Een nationale ramp, zeker voor de jongere generatie. Want wat doe je, als de online verbinding met de buitenwereld wegvalt?!

Voordrachtfestival

Lyceum Elst speelde dit stuk tijdens het 39^e Voordrachtfestival. De Lindenberg nodigt Nijmeegse middelbare scholen jaarlijks uit om zelf een voorstelling te maken en deze op het grote podium te laten zien. De inspiratiebron is altijd het thema van de Boekenweek en dat is dit jaar *Mijn generatie*. Helga Vrieling, docent drama en CKV, heeft jarenlange ervaring met het Voordrachtfestival, van toen ze nog werkzaam was bij een andere school. ‘Het leek me leuk om nu de leerlingen van het Lyceum enthousiast te maken, in de hoop ook op een vervolg in de toekomst.’ In totaal stonden er dertien spelers op het podium, tussen 12 en 18 jaar, uit verschillende leerrichtingen. Helga vervolgt: ‘Bij aanvang deelde ik boekjes uit om inspiratie op te doen voor de teksten, maar de leerlingen grepen direct naar hun telefoon: het idee voor de voorstelling was geboren.’

Alles op z’n plek

De tijd zonder wifi wordt op het podium creatief ingevuld, met sport en spelletjes als Hints en Twister. Er wordt gekletst en gedanst. Er is kortom: verbinding. Maar zodra de storing is verholpen, begint er weer van alles te piepen en te bliepen (dat geeft een heerlijk herkenbaar geluidseffect, leuk!). De socials gaan aan, de aandacht wordt verlegd. En toch lijkt een les geleerd. Jayro vertelt: ‘Ik kijk op mijn scherm naar mensen

die ik niet ken, maar ik weet niet meer hoe stil mijn eigen kamer is. Het is niet mijn plezier, ik kijk er alleen maar. En zo vergeten we te voelen hoe het met onszelf gaat.' Kortom: leg die telefoon af en toe maar lekker weg. En dat doen de spelers dan ook letterlijk, aan het eind liggen er dertien telefoons op het podium.

Het was een mooie voorstelling met veel afwisseling. Speciale vermelding ook voor de dansers Mae en Linsy en pianist Niek die een eigen compositie schreef en speelde, zijn tekst werd gezongen door docent Jolijn. De voorstelling werd grotendeels in groepjes geoefend, alles kwam samen op het podium. Goed gedaan!